
Hvor højnes Tuerne fjern og nær

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. ” Hvor højnes Tuerne fjern og nær”, i: *Mindeudgave Digte*, side: 141, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Hvor højnes Tuerne fjern og nær

Hvor højnes Tuerne fjern og nær,
hvor de har lagt jer til Ro, I kære!
Jeg ser jer for mig nu, en og hver,
I danske Dreng, der faldt med Ære!

Ja, saadan taler jert Fædreland
jer til i Aften fra Kirkebakke:
I gav det største, som gives kan,
og derfor vil jeg jer takke.

De kalder Valen for Ærens Sted,
det er den, det vil jeg ej bestride,
men ogsaa Skændslens, og Rædslens med,
jeg kender nok, hvad I maatte lide,
og undte hellere mine Børn
det lange Liv end den lange Hvile.
Men Tak, I Dreng, I tog jer Tørn!
Nu kan i Taarer jeg smile.

I Jord maa saas, skal af Jord det gro,
og Liv maa ofres for Liv at vinde.
Jeg vidste altid i Nødens Klo,
hvor mine Dreng de var at finde.
Kun derfor har jeg endnu mit Navn,
kan takke jer med mit eget Mæle.
Saa ømt jeg gemmer jert Støv i Favn.
Gud gemme selv jere Sjæle!